

P9_TA(2024)0082

Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2024 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) 2020/2093 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (05818/2024 – C9-0030/2024 – 2023/0201M(APP))

(C/2024/6751)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 311, 312 i 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając projekt rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) 2020/2093 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (05818/2024),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 312 ust. 2 TFUE (C9-0030/2024),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽¹⁾, wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją w tym kontekście ⁽²⁾, a także powiązane deklaracje jednostronne ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającą decyzję 2014/335/UE, Euratom ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 20 czerwca 2023 r. dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2093 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (COM(2023) 0337),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2023 r. zatytułowany „Śródkresowa rewizja wieloletnich ram finansowych 2021–2027” (COM(2023)0336) i towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2023) 0336),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 1 lutego 2024 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2023 r. w sprawie wniosku dotyczącego śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie wpływu zwiększenia kosztów finansowania zewnętrznego w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy na budżet UE na 2024 r. ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 444 I z 22.12.2020, s. 4.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P9_TA(2020)0357.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P9_TA(2023)0335.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P9_TA(2023)0194.

- uwzględniając swoją rezolucję z 15 grudnia 2022 r. w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie skutków społecznych i gospodarczych dla UE związanych z rosyjską wojną w Ukrainie – zwiększanie zdolności UE do działania ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0053/2024),
- A. mając na uwadze, że rozporządzenie ustanawiające wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2021–2027 nie przewiduje obowiązkowego przeglądu śródkresowego ani rewizji śródkresowej; mając na uwadze, że w jednostronnej deklaracji w ramach porozumienia w sprawie WRF z grudnia 2020 r. Komisja zobowiązała się przedstawić przegląd funkcjonowania WRF do 1 stycznia 2024 r.;
- B. mając na uwadze, że w grudniu 2022 r. Parlament podkreślił, iż od czasu przyjęcia WRF w grudniu 2020 r. kontekst polityczny, gospodarczy i społeczny zmienił się diametralnie, oraz wezwał Komisję do przyspieszenia planowanego przeglądu i zaproponowania rewizji obecnych WRF;
1. podkreśla, że rewizja rozporządzenia w sprawie WRF jest niezbędnym warunkiem gwarantującym zapewnienie średnioterminowego wsparcia finansowego dla Ukrainy za pośrednictwem Instrumentu na rzecz Ukrainy, umożliwienie zwiększonego finansowania ukierunkowanych priorytetów politycznych oraz zabezpieczenie programów unijnych i elastyczności budżetu w świetle wyższych niż prognozowane stóp procentowych, a co za tym idzie wyższych niż zaprogramowane kosztów finansowania zewnętrznego Unii;
 2. podkreśla, że projekt rozporządzenia Rady zmieniającego WRF stanowi część pakietu legislacyjnego i że jego przyjęcie umożliwi szybkie udzielenie wsparcia Ukrainie oraz zagwarantuje możliwość jak najszybszego zwiększenia środków w budżecie na rok 2024 za pośrednictwem budżetu korygującego oraz na pozostały okres WRF; podkreśla, że rewizja WRF stanowi wyraźną poprawę status quo, chociaż niektóre aspekty w projekcie rozporządzenia Rady są najwyraźniej niefortunne, co wiąże się z ryzykiem nadwyżenia budżetu UE, ograniczonymi marginesami i elastycznością, cięciami w kluczowych programach, takich jak „Horyzont Europa”, program działań Unii w dziedzinie zdrowia oraz polityka spójności i wspólna polityka rolna, i zmniejszonym poziomem ambicji w przypadku ważnych przyszłościowych obszarów polityki, takich jak suwerenność;
 3. przypomina, że Parlament argumentował, iż rewizja powinna koncentrować się przede wszystkim na zaradzeniu skutkom rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i na zapewnieniu Unii odpowiedniej elastyczności w reagowaniu na pojawiające się potrzeby i kryzysy, przy zastosowaniu podejścia strukturalnego do wspierania Ukrainy i kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NextGenerationEU (NGEU) oraz przy zwiększonym finansowaniu polityki zewnętrznej, migracji oraz strategicznej autonomii i konkurencyjności; zauważa, że wszystkie te priorytety znalazły odzwierciedlenie we wniosku Komisji z czerwca 2023 r. dotyczącym rewizji i wszystkie są obecne, przynajmniej w pewnym stopniu, w projekcie rozporządzenia Rady, na który Parlament ma wyrazić zgodę;
 4. podkreśla, że Parlament od samego początku pracował szybko i konstruktywnie, aby umożliwić szybkie przyjęcie pakietu WRF; ubolewa nad faktem, że proces ten był utrudniony przez trudności polityczne między państwami członkowskimi, co spowodowało niepożądane opóźnienia w Radzie; apeluje o niezwłoczne wdrożenie zmian wprowadzonych w ramach tej rewizji, w szczególności w celu zapewnienia terminowej wypłaty wsparcia finansowego dla Ukrainy z uwagi na pilne potrzeby;
 5. jest rozczarowany, że Rada i Komisja nie stosowały postanowień traktatów i porozumienia międzyinstytucjonalnego, co umożliwiłoby odpowiednie zaangażowanie na wcześniejszym etapie procesu; nalega, aby w przyszłości nawiązywać współpracę na początku każdej procedury rewizji;
 6. poniżej przedstawia swoje rozważania dotyczące różnych aspektów rewizji WRF;

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0450.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P9_TA(2022)0219.

Wsparcie dla Ukrainy

7. z dużym zadowoleniem przyjmuje pakiet finansowy dla Ukrainy w wysokości 50 mld EUR na lata 2024–2027 łączący dotacje (17 mld EUR) i pożyczki na bardzo korzystnych warunkach (33 mld EUR), wpisany w budżet UE; podkreśla, że zmiana rozporządzenia w sprawie WRF, na którą Parlament ma wyrazić zgodę, jest warunkiem wstępnym do udzielenia Ukrainie wsparcia finansowego;

8. podkreśla, że to średnioterminowe rozwiązanie strukturalne daje narodowi ukraińskiemu pewność, ponieważ umożliwi rządowi utrzymanie podstawowych usług i pomaga krajowi na jego drodze do odbudowy, ożywienia gospodarczego i członkostwa w UE; uważa ponadto, że pakiet finansowy jest istotnym symbolem długoterminowego zaangażowania Unii na rzecz Ukrainy i jej obywateli oraz ważnym sygnałem zarówno dla innych kluczowych darczyńców, jak i Federacji Rosyjskiej, wskazującym na to zaangażowanie; zobowiązuje się do monitorowania przyszłych potrzeb finansowych Ukrainy z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na arenie międzynarodowej;

9. podkreśla, że dzięki włączeniu Instrumentu na rzecz Ukrainy do budżetu UE zapewnione zostaną niezbędne kontrole i równowaga wydatków oraz niezbędna kontrola finansowa, a także zostanie uruchomiona – przez władzę budżetową w ramach corocznej procedury budżetowej – Rezerwa na rzecz Ukrainy obejmująca komponent dotacji w ramach Instrumentu;

Działy 4 i 6 – migracja i wymiar zewnętrzny

10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dodatkowe 3,1 mld EUR w postaci nowych środków finansowych zostanie przeznaczone na dział 6 („Sąsiedztwo i świat”) w połączeniu z dalszymi 4,5 mld EUR w postaci umorzonych i przesuniętych środków, których przeznaczenie zostanie zmienione w ramach tego działu, co daje łącznie 7,6 mld EUR, które planuje się wydać na wsparcie działań migracyjnych i uchodźców w państwach trzecich oraz na zwiększone finansowanie akcesyjne dla Bałkanów Zachodnich w latach 2024–2027; podkreśla ponadto, że utworzenie Instrumentu na rzecz Ukrainy i zwiększone wsparcie dla Bałkanów Zachodnich stworzą również przestrzeń dla zwiększonego wsparcia finansowego dla Mołdawii na drodze do przystąpienia;

11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dzięki usunięciu z działu 6 gwarancji Europejskiego Banku Inwestycyjnego związanych z Ukrainą i dopłat do oprocentowania pożyczek w ramach pomocy makrofinansowej dla Ukrainy w 2022 r. na łączną kwotę 1,9 mld EUR rewizja zmniejsza dalszą presję w tym dziale;

12. jest bardzo rozczarowany faktem, że w rewizji WRF nie zwiększono rezerwy Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy” ani pomocy humanitarnej oraz że pomimo ulepszeń cały ten dział pozostanie pod znaczną presją przez pozostały okres WRF z uwagi na trudną sytuację geopolityczną i połączenie światowych kryzysów; oczekuje, że pomoc humanitarna będzie musiała nadal przekraczać kwoty przewidziane w budżecie i w związku z tym zamierza uważnie monitorować te potrzeby, a w razie potrzeby uwzględnić je w ramach corocznej procedury budżetowej;

13. przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym ISWMR – „Globalny wymiar Europy” umorzone środki należy ponownie przekazać do pierwotnej linii budżetowej; podkreśla, że podejmując decyzje dotyczące przesunięcia umorzonych środków, należy zachowywać równowagę wewnętrzną i przestrzegać podziału środków między linie budżetowe zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym ISWMR – „Globalny wymiar Europy”; podkreśla, że o dokładnym podziale środków między linie budżetowe decyduje wyłącznie władza budżetowa w ramach corocznej procedury budżetowej, i jest zdecydowany dopilnować, aby UE nadal udzielała niezbędnego wsparcia finansowego i pomocy rozwojowej krajom globalnego Południa;

14. podkreśla, że wsparcie finansowe dla państw trzecich powinno być zapewniane za pośrednictwem programów w ramach działu 6, które zapewniają solidny nadzór i gwarantują prerogatywy Parlamentu; podkreśla, że korzystanie z Instrumentów jest ostatecznością w przypadku zapewnienia wsparcia finansowego; podkreśla, że model zarządzania zastosowany w Instrumencie na rzecz Ukrainy, w szczególności w odniesieniu do szerokiego wykorzystania decyzji wykonawczych Rady, jest specyficzny dla kontekstu, w jakim będzie on funkcjonować, a zatem jest wyjątkowy i nie można go powielać w żadnym przyszłym instrumencie tego rodzaju;

15. z zadowoleniem przyjmuje dodatkowe 2 mld EUR w dziale 4 (migracja i zarządzanie granicami), które będą miały kluczowe znaczenie we wdrażaniu nowego paktu o migracji i azylu oraz pomogą zmniejszyć obciążenie programów i zdecentralizowanych agencji objętych tym działem;

Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy (STEP)

16. podkreśla, że platformę na rzecz technologii strategicznych dla Europy pomyślano jako dźwignię mającą na celu tworzenie synergii między istniejącymi strukturami programowymi, co pomoże zapewnić otwartą strategiczną autonomię Unii, zmniejszyć zależność od państw spoza UE oraz pobudzić inwestycje w sektorach strategicznych i przyspieszyć transformację ekologiczną i cyfrową; przypomina, że platforma STEP powinna posłużyć za środowisko testowe przed pełnym wdrożeniem Funduszu na rzecz Suwerenności w kolejnym okresie WRF;

17. przypomina w związku z tym, że platforma STEP miała łączyć nowe finansowanie programów InvestEU i „Horyzont Europa”, Funduszu innowacyjnego i Europejskiego Funduszu Obronnego ze zmianą priorytetów funduszy w ramach istniejących programów, w szczególności poprzez zwiększenie płatności zaliczkowych i współfinansowania w ramach programów polityki spójności;

18. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie zdolności inwestycyjnych Unii w dziedzinie obronności poprzez wzmocnienie Europejskiego Funduszu Obronnego kwotą 1,5 mld EUR; ubolewa jednak nad ogólnie ograniczonymi dodatkowymi zasobami na wsparcie celów platformy STEP oraz brakiem nowych środków na inne programy, co w konsekwencji ma negatywny wpływ na inwestycje ekologiczne i cyfrowe;

Splata odsetek z Next Generation EU

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że projekt rozporządzenia Rady ustanawia nieograniczony instrument szczególnie wykraczający poza pułapy (instrument EURI) w celu pokrycia przynajmniej części niedoboru kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NextGenerationEU (), co zapewni pewność rynkom finansowym; przypomina, że szacuje się obecnie, iż w latach 2025–2027 niedobór ten wyniesie 15 mld EUR; podkreśla, że bez rewizji WRF wszelkie niedobory można uzupełnić jedynie poprzez cięcia w programach i wyczerpanie elastyczności budżetowej;

20. podkreśla, że koszty spłaty NGEU zależą od warunków rynkowych, na które mają wpływ czynniki zewnętrzne, a zatem z natury są zmienne, oraz że splata kosztów finansowania zewnętrznego jest dla Unii zobowiązaniem prawnym, które nie ma charakteru uznaniowego; w związku z tym ponownie podkreśla, że podczas negocjacji w sprawie WRF w rok 2020 zdecydowanie sprzeciwiał się objęciu spłaty kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NGEU pułapem w ramach działu WRF; przypomina, że wielokrotnie opowiadał się za przeniesieniem wszystkich kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NGEU poza pułapy WRF jako kompleksowego rozwiązania strukturalnego służącego pokryciu kosztów spłaty NGEU, które wzrosły w wyniku rosnących stóp procentowych i wymagały znacznego wykorzystania elastyczności budżetu w latach 2023 i 2024;

21. podkreśla, że instrument EURI składa się z dwóch modułów, przy czym ten przewidziany do wykorzystania jako pierwszy obejmuje kwotę odpowiadającą umorzonym środkom, a drugi stanowi mechanizm ochronny składający się z dodatkowych wkładów państw członkowskich; przypomina o swoim od dawna wyrażanym stanowisku, że umorzone środki powinny być ponownie udostępniane w budżecie UE i uruchamiane przez władzę budżetową w ramach rocznej procedury budżetowej; z zadowoleniem przyjmuje zatem ten ważny krok w kierunku uznania, że środki udostępnione w budżecie powinny zostać w budżecie i pomóc w zapewnieniu tak potrzebnej elastyczności budżetowej;

22. zauważa, że przed skorzystaniem z instrumentu szczególnego oczekuje się, że władza budżetowa zbada możliwość pokrycia części ewentualnych niedoborów w ramach działów oraz za pomocą instrumentu elastyczności i jednolitego marginesu; podkreśla, że proces ten musi być obiektywny i oparty na rzeczywistych potrzebach i nie może opierać się na żadnych arbitralnych punktach odniesienia; przypomina w tym kontekście, że nadal obowiązuje wspólna deklaracja uzgodniona przez trzy instytucje w ramach porozumienia w sprawie WRF z 2020 r., która służy jako punkt odniesienia dla władzy budżetowej i zgodnie z którą wydatki na pokrycie kosztów finansowania NGEU „nie prowadzą do zmniejszenia wydatków na programy i fundusze”; zamierza zatem zadbać w ramach corocznej procedury budżetowej o to, by wszystkim programom przydzielono odpowiednie zasoby oraz utrzymano elastyczność i zdolność reagowania budżetu;

23. podkreśla, że Komisja powinna zapewnić wiarygodne, terminowe i dokładne informacje na temat kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NGEU oraz oczekiwanych wypłat w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w trakcie całej procedury budżetowej;

24. podkreśla, że zgodnie z traktatami Rada Europejska nie odgrywa żadnej roli ani w procedurze budżetowej, ani w procedurze ustawodawczej; podkreśla, że wszelkie dyskusje na temat instrumentu EURI w Radzie Europejskiej nie mogą zakłócać pragmatycznego harmonogramu procedury budżetowej ustalanego co roku zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym i nie mogą w żaden sposób wpływać na przebieg procedury budżetowej; podkreśla, że zachowa w tym względzie szczególną czujność i dopilnuje, aby w pełni przestrzegano prerogatyw władzy budżetowej określonych w traktatach i porozumienia międzyinstytucjonalnego;

Instrumenty elastyczności i instrumenty szczególne

Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej

25. zwraca uwagę na zwiększone od początku obowiązywania WRF potrzeby w zakresie pomocy humanitarnej i pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w Unii i poza nią oraz wsparcia w związku z klęskami żywiołowymi, które stają się coraz częstsze i intensywniejsze, w szczególności tymi spowodowanymi zmianą klimatu; jest przekonany, że takie potrzeby prawdopodobnie wzrosną; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR) zostanie zwiększona o 1,5 mld EUR na pozostałą część okresu obowiązywania WRF, chociaż jest nadal zaniepokojony, że nawet przy tym zwiększeniu potrzeby prawdopodobnie nie zostaną zaspokojone;

26. z zadowoleniem przyjmuje ponadto fakt, że zgodnie z jego długoletnim stanowiskiem projekt rozporządzenia Rady dzieli instrument na dwie części – europejską rezerwę solidarnościową na wypadek klęsk żywiołowych i stanu zagrożenia zdrowia publicznego objętych Funduszem Solidarności Unii Europejskiej oraz rezerwę na pomoc nadzwyczajną na szybkie reagowanie na sytuacje nadzwyczajne w Unii i poza nią; uważa, że ta zmieniona struktura ułatwi wdrożenie;

27. wyraża jednak zaniepokojenie, że procentowy podział obu rezerw, z których dwie trzecie mają zostać przeznaczone na rezerwę solidarnościową, a jedna trzecia na rezerwę na pomoc nadzwyczajną, nie jest w pełni dostosowany do równowagi potrzeb w pierwszych trzech latach obowiązywania WRF, która była bliższa stosunkowi 65–35;

28. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że potencjalne niewykorzystane kwoty w ramach rezerwy solidarnościowej i rezerwy na pomoc nadzwyczajną, które w przeciwnym razie wygasłyby, zostaną ponownie udostępnione do wykorzystania w ramach instrumentu elastyczności w następnym roku, co stanowi ważną zasadę zwiększania elastyczności;

Instrument elastyczności

29. przyznaje, że dzięki zwiększeniu instrumentu elastyczności o 2 mld EUR w latach 2024–2027 i utworzeniu specjalnego instrumentu EURI na potrzeby przekroczenia kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NGEU, projekt rozporządzenia Rady zmniejsza pewną presję na budżet; uważa jednak, że biorąc pod uwagę logikę kroków prowadzących do uruchomienia nowego instrumentu szczególnego i niedobór wydatków administracyjnych spowodowany inflacją, zwiększenie to jest w dużej mierze wstępnie przydzielone; jest nadal zaniepokojony, że zgodnie ze schematem wykorzystania WRF w pierwszych latach obowiązywania WRF zwiększenie to może nie stworzyć wystarczającej przestrzeni budżetowej, aby umożliwić Unii reagowanie na nieprzewidziane okoliczności i pojawiające się potrzeby;

30. ubolewa, że w odniesieniu do elastyczności i reagowania na kryzys rewizję WRF można postrzegać jedynie jako straconą szansę;

Nowe zasoby własne

31. potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz prawnie wiążącego planu działania zawartego w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, w którym Parlament, Rada i Komisja zobowiązały się do wprowadzenia nowych zasobów własnych, które będą co najmniej wystarczające do pokrycia kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NGEU oraz, poza obecnymi WRF, kwoty głównej;

32. wyraża głębokie ubolewanie z powodu braku postępów w Radzie w sprawie przedstawionych wniosków w sprawie zasobów własnych i przypomina, że podjął wszelkie niezbędne kroki, aby umożliwić ich szybkie przyjęcie; wzywa Radę do niezwłocznego zatwierdzenia tych wniosków; podkreśla, że postępy w zakresie rzeczywiście nowych zasobów własnych wykraczające poza istniejące wnioski pozostają kluczowe;

Płatności

33. podkreśla, że wiarygodność Unii zależy od zapewnienia odpowiednich środków na płatności, aby beneficjenci otrzymali należne im pieniądze w odpowiednim czasie; przypomina, że oczekuje się gwałtownego wzrostu potrzeb w zakresie płatności w ostatnich latach okresu obowiązywania WRF, w tym w wyniku dostosowania zakresu i zasad wykorzystania funduszy spójności wynikających z rozporządzenia w sprawie STEP;

34. w związku z tym ubolewa, że w projekcie rozporządzenia Rady nie uwzględniono propozycji Parlamentu dotyczącej zniesienia rocznego pułapu środków na płatności w odniesieniu do korzystania z jednolitego marginesu, co wyeliminowałoby wszelkie ryzyko kryzysu płatniczego;

35. zauważa, że projekt rozporządzenia Rady rzeczywiście zapewnia pewną elastyczność w zakresie pułapów płatności, umożliwiając przeniesienie na rok 2026 kwoty odpowiadającej niewykorzystanej części maksymalnego rocznego dostosowania pułapu płatności na 2025 r., chociaż nie eliminuje to całkowicie ryzyka zaległości; wzywa Komisję, by ściśle monitorowała zmieniające się potrzeby w zakresie płatności oraz zaproponowała władzy budżetowej wszelkie niezbędne działania zaradcze w odpowiednim czasie;

Wpływ na budżet UE

36. podkreśla, że w przeciwieństwie do budżetów państw, w których inflacja wpływa na wartość nominalną zarówno dochodów, jak i wydatków, pułapy wydatków WRF są corocznie zwiększane o 2 %, natomiast pułap zasobów własnych dostosowuje się do inflacji; przypomina, że według Komisji inflacja zmniejszyła realną wartość WRF o 74 mld EUR, natomiast dochody państw członkowskich przeznaczone na wydatki w ramach WRF zmniejszyły się jako odsetek dochodu narodowego brutto (DNB), a rabaty dla pięciu państw członkowskich będących beneficjentami, które są powiązane z inflacją, wzrosły bardziej niż pułapy WRF;

37. jest nadal zaniepokojony, że nawet po rewizji środki na zobowiązania ogółem wynoszą tylko 1,02 % DNB, a środki na płatności ogółem – tylko 1,01 % DNB; przypomina, że pierwotnie środki na płatności w obecnych WRF miały zgodnie z planem wynieść 1,10 % DNB; jednocześnie uznaje wyzwania budżetowe, przed którymi stoi wiele państw członkowskich;

38. ubolewa nad cięciami w sztandarowych programach w rewizji WRF, zwłaszcza w programach, które zostały specjalnie wzmocnione w ramach porozumienia w sprawie WRF z 2020 r., a także wyraża szczególne zaniepokojenie z powodu politycznego przesłania, jakiego te cięcia są wyrazem;

39. wyraża głębokie ubolewanie z powodu zmniejszenia puli środków finansowych na program „Horyzont Europa” o 2,1 mld EUR, co jest sprzeczne z wyznaczonym przez Radę celem, jakim jest inwestowanie 3 % produktu krajowego brutto w badania i rozwój; podkreśla, że większe inwestycje w europejskie badania naukowe i innowacje są obecnie warunkiem do tego, by w przyszłości Europa utrzymała swoją konkurencyjność gospodarczą; zauważa, że zwiększenie inwestycji w badania naukowe i innowacje jest niezbędne, aby Europa zachowała lub rozwinęła swoją wiodącą pozycję technologiczną w sektorach, na które transformacja ekologiczna i cyfrowa ma największy wpływ; zwraca uwagę, że cięcia dotyczące europejskich działań w zakresie badań naukowych i innowacji są sprzeczne z obietnicami przywódców UE dotyczącymi poprawy konkurencyjności UE i wzmocnienia jej otwartej autonomii strategicznej; podkreśla jednak, że Parlament pomógł złagodzić skutki ograniczenia środków dla programu „Horyzont Europa”, udostępniając na rzecz programu 100 mln EUR umorzonych środków na badania naukowe zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego, oprócz 500 mln EUR już uzgodnionych w 2020 r.; przypomina, że ponowne wykorzystanie umorzonych środków na badania naukowe jest wyrażanym od dawna przez Parlament postulatem;

40. przypomina o znaczeniu polityki zdrowotnej i zawartym w porozumieniu w sprawie WRF z 2020 r. wyraźnym zobowiązaniu politycznym, by priorytetowo traktować finansowanie opieki zdrowotnej; w związku z tym ubolewa nad ograniczeniem środków dla Programu UE dla zdrowia o 1 mld EUR; uważa, że taka decyzja może osłabić gotowość na każdą kolejną pandemię i ograniczyć zdolność Unii do wspierania publicznych systemów opieki zdrowotnej; zauważa jednak, że na wniosek Parlamentu dostosowano profil wydatków programu w celu złagodzenia wpływu ograniczenia środków na praktyczną realizację poprzez bardziej równomierne rozłożenie skutków ograniczenia na pozostałe lata;

41. przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym w rewizji WRF nie należy korygować wstępnie przydzielonych krajowych pul środków finansowych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję o pozostawieniu wstępnie przydzielonych krajowych pul środków finansowych bez zmian i nieuwzględnianiu ich w mechanizmie pokrywania niedoboru kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NGEU; ubolewa jednak nad cięciami w działaniach w zakresie zarządzania bezpośredniego w ramach polityki spójności (–0,4 mld EUR) i wspólnej polityki rolnej (–0,7 mld EUR), co ogranicza pełny potencjał i wpływ tych działań;

42. przyznaje, że zarówno Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG), jak i pobrexitowa rezerwa dostosowawcza nie były potrzebne w przewidywanym zakresie oraz że istnieje możliwość dostosowania ich pul środków; uważa, że kwoty z tych instrumentów szczególnych należało ponownie wykorzystać na inne cele w budżecie, na przykład na wzmocnienie instrumentu elastyczności;

Wdrażanie pakietu WRF

43. wzywa Komisję do przedstawienia władzy budżetowej szczegółowego wyjaśnienia, w jaki sposób zamierza zarządzać wszystkimi zmianami w programach i instrumentach szczególnych, tak aby w jak największym stopniu można było osiągnąć ich podstawowe cele, oraz do przedstawienia szczegółowych informacji na temat wpływu rewizji na budżet UE jako całość;

44. z uwagi na pilny charakter sprawy jest gotów wprowadzić bez zbędnej zwłoki wszelkie niezbędne zmiany legislacyjne i budżetowe; przypomina w związku z tym wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie uwzględnienia wyników rewizji WRF do budżetu na 2024 r.;

45. nalega, aby Parlament zadbał o pełne przestrzeganie jego prerogatyw w ramach rocznej procedury budżetowej podczas wdrażania tego pakietu;

◦
◦ ◦

46. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
